

У системі їхніх ціннісних орієнтацій на першому місці стоять егоїстичні й корисливі спрямування, вигода, кар'єризм, власний добробут, самолюбство та свавілля.

Одержано 22.04.2019

УДК 343.3/.7(477)

Владислав Дмитрович ЛИМАР,

курсант групи Ф3-203 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук Олішевський О. В.

ОБМАН ЯК СПОСІБ УЧИНЕННЯ ЗГВАЛТУВАННЯ АБО СЕКСУАЛЬНОГО НАСИЛЬСТВА

Згвалтування містить в собі велику суспільну небезпечність. Наслідками його можуть бути тимчасові та тривалі розлади здоров'я, психічні розлади, зараження венеричною хворобою, самогубства, тілесні ушкодження, смерть тощо. А у зв'язку зі змінами законодавства, розробка протидії цій злочинності сьогодні як ніколи актуальна.

Відповідно до ч. 1 ст. 152 КК, згвалтування – це вчинення дій сексуального характеру, пов'язаних із вагінальним, анальним або оральним проникненням в тіло іншої особи з використанням геніталій або будь-якого іншого предмета, без добровільної згоди потерпілої особи. Про способи вчинення згвалтування, на відміну від старої редакції даної норми, тут мова не йде. Проте, саме застосування фізичного насильства, погрози його застосуванням, обману, як і використання безпорадного стану, вказують на відсутність добровільної згоди потерпілої особи на сексуальне проникнення як обов'язкової ознаки об'єктивної сторони згвалтування. Тому метою даних тез доповіді є спроба визначити обман як спосіб вчинення гвалтування або сексуального насильства.

У словниках обман визначають як:

- 1) неправдиві слова, вчинки, дії і т. ін.;
- 2) невідповідність істині; те, чого немає насправді; брехня;
- 3) будь-яке висловлювання, що не відповідає реальності;
- 4) приховування правди;
- 5) хибне сприйняття дійсності, зумовлене неправильним, викривленим відображенням її органами чуття.

Проте, не будь-який обман може розглядатися як спосіб згвалтування. Наприклад, невиконання обіцянки одружитися після статевих зносин не може визнаватися згвалтуванням. В даній статті КК України обман забезпечує дії сексуального характеру поза волею потерпілої особи.

Таким чином, обман, як спосіб вчинення гвалтування або сексуального насильства, – це повідомлення неправдивої інформації, або приховування правди, чи вчинення неправдивих дій, що може проявитися, наприклад, в таких

ситуаціях: винна особа вдавала із себе ту, з якою потерпіла особа бажала мати статеві зносини; винна особа, отримавши згоду на надання медичних послуг потерпілій, вчинила дії сексуального характеру тощо.

Одержано 11.04.2019

УДК 796.323.2(477)

Вікторія Олександрівна ЛИСАК,

курсант групи Ф2-303 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук Казначеева Д. В.

КІБЕРБУЛІНГ ЯК ВИД ХУЛІГАНСТВА

Кібербулінг – це новітня форма агресії, яка містить в собі дії з метою принизити людину з використанням інформаційно-комунікаційних засобів: мобільних телефонів, електронної пошти, соціальних мереж тощо. Кібербулінг став популярним з розвитком соціальних мереж, дослівно з англійської це слово перекладають як «віртуальне бичування». Притягнути до відповідальності віртуального хулігана дуже важко, неможливо поскаржитися на нього класному керівникові чи директору. Світ, у якому діють кібербулери, начебто є віртуальним, але шкода, яку вони можуть завдати, – цілком реальна, а наслідки інколи навіть і трагічними. Також такі особливості кібербулінгу, як анонімність і безкарність, зумовлюють труднощі його дослідження. Оскільки про явище кібербулінгу люди у Європі дізналися раніше, ніж в Україні, тому ці країни мають більший досвід у боротьбі з кібертероризмом. Беручи до уваги дослідження західних журналістів, більше половини опитаних визнали, що щодо них застосовували кібербулінг у форм внецензурної лайки. Кожному четвертому користувачеві пропонували відвідати порнографічний сайт чи переглянути відео, що містить сцени насильства. В Україні масштабних досліджень проблем кібербулінгу та його потенційної небезпеки не проводили. Проте з теле – та інтернет-джерел, а іноді й з власного досвіду читачів, відомо, що віртуальна агресія в нашій країні набирає обертів. Можна продовжити наводити приклади, і кожен вноситиме свої ремарки у поняття кібербулінгу. На мінімальному етапі розуміння цього поняття містяться жарти, що інколи неможливо прийняти за булінг. Але якщо дивитися з іншого боку, то це зовсім не жарти, а віртуальний психологічний терор, що завдає неправної шкоди психіці школярів, інколи навіть призводить до смерті.

Жертви кібербулінгу найчастіше зверталися до дорослих за допомогою, бо бояться додаткового покарання, тобто позбавлення можливості користування комп'ютером чи мобільним телефоном, оскільки це видається дорослим логічною реакцією. Боротьбу з кібербулінгом ускладнює безкарність в інтернет-просторі, коли кожен може видати себе за будь-кого, не повідомляючи за наслідки дій. Найкраще що можуть зробити батьки та вчителі –